

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 2000

N:o 949—956

SISÄLLYS

N:o		Sivu
949	Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta	2429
950	Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	2438
951	Laki työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	2439
952	Laki vakuutusyhdistyslain muuttamisesta	2441
953	Laki merimieslain 81 §:n muuttamisesta	2446
954	Laki merimiesten vuosilomalain 17 §:n muuttamisesta	2447
955	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatilatalouden rakennetuen ja vastaavan yritystoimintaan myönnettävän tuen kohdentamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	2448
956	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien eläinpalkkioiden hakuajoista vuonna 2001	2449

N:o 949

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 1 luvun 3 §:n 4 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 611/1997,

muutetaan 1 luvun 4 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta sekä 5 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta, 3 luvun 3 §:n 5 momentti, 8 luvun 10 §:n 2 momentti, 9 luvun 3 a §:n 2 momentti, 10 luvun 8 §, 9 §:n 3 kohta ja 11 §:n 1 ja 2 momentti, 14 luvun 1 §:n 1 momentti, 3 ja 4 §, 5 a §:n 1 momentin 6 kohta ja 10 §, 15 luvun 1 §:n 1 momentti ja 18 luvun 10 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 4 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta ja 14 luvun 10 § mainituissa laissa 611/1997, 1 luvun 5 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta sekä 9 luvun 3 a §:n 2 momentti laissa 1022/1996, 3 luvun 3 §:n 5 momentti ja 14 luvun 5 a §:n 1 momentin 6 kohta laissa 389/1995, 10 luvun 8 § mainituissa laeissa 389/1995 ja 611/1997, 10 luvun 9 §:n 3 kohta ja 11 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1204/1998, 14 luvun 1 §:n 1 momentti ja 3 § laissa 79/1999, 14 luvun 4 § mainituissa laeissa 389/1995, 611/1997 ja 79/1999 ja 18 luvun 10 a §:n 2 momentti laissa 989/1999, sekä

lisätään 1 lukuun uusi 1 b §, 4 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainituissa laissa

HE 32/2000

HE 63/2000

TaVM 22/2000

EV 128/2000

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY (31998L0078); EYVL N:o L 330, 5.12.1998 s. 1, neuvoston direktiivi 92/49/ETY (31992L0049); EYVL N:o L 228, 11.8.1992 s. 1, neuvoston direktiivi 92/96/ETY (31992L0096); EYVL N:o L 360, 9.12.1992, s. 1

611/1997, uusi 5 kohta ja lukuun uusi 5 b §, 9 luvun 3 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 611/1997, uusi 4 momentti, 10 lukuun uusi 3 c §, 14 luvun 2 §:ään uusi 3 momentti, 5 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 389/1995 ja 79/1999 ja laissa 355/1997, uusi 7 kohta ja lukuun siitä mainitulla lailla 355/1997 kumotun 5 c §:n tilalle uusi 5 c § sekä lakiin uusi 14 b luku seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 b §

Tässä laissa ministeriöllä tai asianomaisella ministeriöllä tarkoitetaan sosiaali- ja terveysministeriötä.

4 §

Vakuutusyhtiö saa ottaa luottoa ainoastaan:

3) jäljempänä 2 momentissa tarkoitettuna pääomalainana;

4) muissa asianomaisen ministeriön määrittämissä tapauksissa; sekä

5) Vakuutusvalvontaviraston yksittäistapauksessa antamalla luvalla.

5 §

Tässä laissa *merkittäväällä sidonnaisuudella* tarkoitetaan sidossuhdetta, joka syntyy, kun:

1) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö suoraan tai välillisesti omistaa vähintään 20 prosenttia jonkin yhteisön osakkeista, jäsenosuuksista, takuuosuuksista tai muista yhtiöosuuksista;

2) luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on suoraan tai välillisesti vähintään 20 prosenttia jonkin yhteisön osakkeiden, jäsenosuuksien, takuuosuuksien tai muiden yhtiöosuuksien tuottamasta äänimäärästä ja tämä äänimäärä perustuu omistukseen, jäsenyyteen, yhtiöjärjestykseen, yhtiösopimukseen tai niihin verrattaviin sääntöihin taikka muihin sopimukseen; tai

5 b §

Tässä laissa *vakuutusomistusyhteisöllä* tarkoitetaan emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat vakuutusyrityksiä, ulkomaaisia jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä ja joista

vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhtiö. Edellä tässä pykälässä mainituilla yrityksillä tarkoitetaan jäljempänä 14 b luvun 1 §:ssä määriteltyjä emoyritystä, tytäryritystä, vakuutusyritystä, ulkomaista jälleenvakuutusyritystä ja kolmannen maan vakuutusyritystä.

3 luku

Vakuutusyhtiön osakkuus

3 §

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu ilmoituksen tekijä on osakeyhtiö tai siihen rinnastettava ulkomainen yhtiö taikka keskinäinen vakuutusyhtiö, otetaan 1 ja 2 momentissa säädettyjä omistusrajoja sovellettaessa huomioon myös tämän yhtiön kanssa samaan konserniin kuuluvien muiden yhtiöiden omistukset samoin kuin näiden yhtiöiden perustaman tai niiden yhteydessä toimivan eläkesäätiön tai -kassan omistukset. Konserniin rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa ne, jotka ovat keskenään konserniin verrattavassa riippuvuussuhteessa.

8 luku

Yhtiökokous

10 §

Yhtiöjärjestyksen muuttamista koskeva päätös on Vakuutusvalvontaviraston vahvistettua muutoksen viivytyksettä ilmoitettava rekisteröitäväksi, eikä päätöstä saa panna täytäntöön ennen kuin rekisteröiminen on toimitettu. Jos osakepääomaa, enimmäis- tai vähimmäispääomaa taikka osakkeiden nimellisarvoa koskeva yhtiöjärjestyksen muutos edellyttää rekisteröidyn osakepääoman korottamista tai alentamista, tulee muutosta koskeva päätös viraston vahvistettua muutoksen kuitenkin edellä olevasta poiketen ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä vasta saman-

aikaisesti korottamisen tai alentamisen yhteydessä.

9 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

3 §

Mitä tämän pykälän 1 momentissa säädetään vakuutusyhtiön tilintarkastajasta ja varatilintarkastajasta, sovelletaan vastaavasti suomalaisen vakuutusomistusyhteisön tilintarkastajaan ja varatilintarkastajaan.

3 a §

Vakuutusyhtiön tilintarkastaja on myös velvollinen ilmoittamaan Vakuutusvalvontavirastolle 1 momentissa mainituista seikoista ja päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan tehtäväänsä yhteisössä, jolla on kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta siihen vakuutusyhtiöön, jossa hän toimii tilintarkastajana tai johon mainitulla vakuutusyhtiöllä on edellä tarkoitettu määräämisvalta. Suomalaisen vakuutusomistusyhteisön tilintarkastajan on niin ikään ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle vakuutusomistusyhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvaa vakuutusyhtiötä koskevista 1 momentissa mainituista seikoista ja päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa suorittaessaan tehtäväänsä vakuutusomistusyhteisössä.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuvelan kattaminen

3 c §

Vakuutusyhtiön hallituksen on huolehdittava, että vakuutusyhtiöllä on yhtiön toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestämisestä.

8 §

Taseessa tai sen liitteenä on erikseen ilmoitettava 12 luvun 5 §:n 1 momentissa ja työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 25 §:n 1 momentissa tarkoitettujen rahalainojen yhteismäärä siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös rahalainoja sille, jolla osakkeen tai takuuosuuden omistuksen, optio-oikeuden tai vaihtovelkakirjan nojalla on tai voi olla vähintään 10 prosenttia osakkeista, takuuosuuksista tai osakkeiden tai takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä taikka vastaava omistus tai äänivalta vakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin kuuluvassa yhteisössä, jos näiden rahalainojen yhteismäärä ylittää Vakuutusvalvontaviraston määräämän rajan.

Jos vakuutusyhtiö on antanut 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun lähipiiriin kuuluvan henkilön tai yhteisön sitoumuksen vakuudeksi pantteja tai niihin verrattavia vakuuksia, on ne merkittävä taseen liitteeseen Vakuutusvalvontaviraston määräämin tavoin eriteltyinä. Sama koskee vakuutusyhtiön antamia muita kuin vakuutuksiin perustuvia vastuusitoumuksia.

9 §

Tuloslaskelmassa tai taseessa taikka niiden liitteenä on annettava seuraavat tiedot:

3) pääomalinasta pääasialliset lainaehdot ja sille maksettavaksi sovittu kuluksi kirjaa-maton korko tai muu hyvitys sekä muut pääomalinana koskevat olennaiset tiedot sen mukaan kuin Vakuutusvalvontavirasto määrää;

11 §

Emoyhtiönä oleva vakuutusyhtiö on velvollinen laatimaan ja sisällyttämään tilinpäätöksensä konsernitilinpäätöksen. Mitä tässä luvussa säädetään konsernitilinpäätöksestä, sovelletaan soveltuvin osin konsernitilinpäätökseen sellaisessa konsernissa, jonka emoyrityksenä on suomalainen vakuutusomistusyhteisö.

Konsernitilinpäätöksen laatimisessa on soveltuvin osin noudatettava 1 b, 1 c, 4, 4 a—

4 e, 5, 8 ja 9 §:n sekä osakeyhtiölain 11 luvun 2 ja 6 a §:n säännöksiä.

14 luku

Vakuutusyhtiön valvonta

1 §

Vakuutusyhtiöiden valvonta ja tarkastus kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle. Vakuutusvalvontavirasto valvoo myös suomalaisia vakuutusomistusyhteisöjä siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on vuosittain toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle oma tilinpäätöksensä ja konsernitilinpäätöksensä viraston määräämässä ajassa.

3 §

Vakuutusyhtiön ja suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on annettava asianomaiselle ministeriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa toiminnastaan muitakin kuin 2 §:ssä tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

4 §

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus tarkastaa vakuutusyhtiön ja sen tytäryhteisön liikettä ja muuta toimintaa. Virastolla on oikeus suorittaa tarkastuksia vakuutusyhtiön tiloissa sekä osallistua niihin kokouksiin, joissa päätösvaltaa vakuutusyhtiöasioissa käytetään, ei kuitenkaan päätöksentekoon.

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus tarkastaa vakuutusyhtiön muussa ETA-valtiossa sijaitsevan edustuston toimintaa, joko itse tai edustajansa välityksellä, ilmoitettuaan asiasta tarkastuksen kohteena olevan edustuston sijaintivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle.

Mitä 1 momentissa säädetään Vakuutusvalvontaviraston oikeudesta tarkastaa vakuutusyhtiön ja sen tytäryhteisön liikettä ja muuta

toimintaa, sovelletaan vastaavasti suomalaiseen vakuutusomistusyhteisöön ja sen tytäryhteisöön.

Jos siihen on erityinen syy, Vakuutusvalvontavirasto voi ottaa haltuunsa tarkastuksen alaisia asiakirjoja. Yhtiön pyynnöstä niistä on maksutta annettava yhtiölle jäljennös.

5 a §

Asianomainen ministeriö, pyydettyään asiasta Vakuutusvalvontaviraston lausunnon, voi rajoittaa vakuutusyhtiön toimilupaa tai peruuttaa sen, jos:

6) niissä olosuhteissa, joiden vallitessa toimilupa on annettu, on tapahtunut sellaisia muutoksia, ettei toimilupaa enää annettaisi taikka jos toiminnan aloittamisen edellytykset eivät enää täyty;

7) 14 b luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettun tervehdyttämissuunnitelman laatiminen tai toteuttaminen on laiminlyöty ja laiminlyönti vaarantaa vakuutetut edut tai jos mainituissa lainkohdissa olevan velvoitteen laiminlyönti muuten on törkeä.

5 c §

Vakuutusvalvontavirasto voi asettaa asiamiehen valvomaan vakuutusyhtiön toimintaa, jos yhtiön toiminnassa on ilmennyt vakuutuksenottajien tai vakuutettujen edut taikka yhtiön toiminnan jatkuvuuden vakavasti vaarantavia puutteita tai väärinkäytöksiä.

Asiamiehellä on tehtävänsään 14 luvun 1—4 §:n mukaiset oikeudet. Lisäksi Vakuutusvalvontavirasto voi asiamiehen esityksestä tarvittaessa kutsua yhtiön hallituksen tai hallintoneuvoston kokouksen tai yhtiökokouksen koolle ilmoittamansa asian käsittelyä varten.

Asiamiehen on täytettävä samat kelpoisuusvaatimukset, jotka vaaditaan sellaiselta Vakuutusvalvontaviraston virkamieheltä, joka osallistuu viraston suorittamiin valvontaja tarkastustehtäviin. Asiamies on tehtävää hoitaessaan soveltuvien osin niiden rikosoikeudellista virkavastuuta ja vakuutusvalvontaa koskevien säännösten ja määräysten alainen, jotka ovat voimassa Vakuutusvalvontaviraston virkamieheen nähden hänen suorittaessaan valvonta- ja tarkastustehtäviä.

Asiamiehen on annettava Vakuutusvalvontavirastolle tämän määräämät selvitykset. Asiamiehen palkkaedut vahvistaa Vakuutusvalvontavirasto ja ne suoritetaan asianomaisen vakuutusyhtiön varoista viraston määräämällä tavalla.

10 §

Päätös tai määräys, joka on annettu jonkin 3—6 §:ssä, 7 luvun 4 §:ssä, 14 b luvun 7—9 tai 11 §:ssä taikka 15 luvun 2, 3, 11 tai 21 §:ssä olevan säännöksen nojalla, voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

14 b luku

Vakuutusyrittäjäryhmän lisävalvonta

1 §

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua emoyritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jonka Vakuutusvalvontavirasto katsoo tosiasiallisesti käyttävän määräysvaltaa toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua tytäryritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jossa Vakuutusvalvontavirasto katsoo emoyrityksen tosiasiallisesti käyttävän määräysvaltaa sekä tällaisen oikeushenkilön tytäryritystä;

3) *omistusyhteydellä* sitä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille syntyy 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus; myös sellainen muu omistusosuus, joka luo luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille pysyvän yhteyden ja on tarkoitettu edistämään luonnollisen henkilön taikka oikeushenkilön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen toimintaa, muodostaa omistusyhteyden;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai sellaista oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä;

5) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai sellaista yritystä, jossa oikeushenkilöllä on omistusyhteys;

6) *vakuutusyrityksellä* vakuutusyhtiötä ja vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettua vakuutusyhdistystä sekä niihin rinnastettavaa sellaista ulkomaista vakuutusyhtiötä

ja, joka harjoittaa ensivakuutusta ja jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen;

7) *kolmannen maan vakuutusyrityksellä* ulkomaista vakuutusyritystä, joka harjoittaa ensivakuutusta ja jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen;

8) *ulkomaisella jälleenvakuutusyrityksellä* ulkomaista yritystä, joka harjoittaa pääasiassa jälleenvakuutusta eikä ole 6 ja 7 kohdassa tarkoitettu vakuutusyritys; sekä

9) *monialaomistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, ulkomainen jälleenvakuutusyritys eikä vakuutusomistusyhteisö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhtiö.

2 §

Vakuutusyhtiöön, joka on osakasyrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä, ulkomaaisessa jälleenvakuutusyrityksessä tai kolmannen maan vakuutusyrityksessä, sovelletaan tämän luvun 4 ja 5 §:n, 7 §:n 1, 3 ja 4 momentin ja 8—12 §:n säännöksiä.

Tämän luvun 6 §:n, 7 §:n 2—4 momentin ja 8—12 §:n säännöksiä sovelletaan vakuutusyhtiöön, jonka emoyritys on vakuutusomistusyhteisö, ulkomainen jälleenvakuutusyritys tai kolmannen maan vakuutusyritys.

Vakuutusyhtiöön, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, sovelletaan tämän luvun 8—12 §:n säännöksiä.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettu vakuutusyhtiö, sen sidos- ja osakasyritykset sekä osakasyrityksen sidosyritykset muodostavat lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyrittäjäryhmän.

3 §

Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan yritykseen, jos yrityksellä on vain vähäinen merkitys vakuutusyhtiön tämän luvun mukaisen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tai kun yrityksen taloudellisen tilanteen sisällyttäminen lisävalvonnan piiriin ei ole vakuutusyhtiön lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa niistä yleisistä periaatteista, joiden mukaisesti 1 momenttia sovelletaan.

Jos emoyrityksenä olevalla vakuutusomistusyhteisöllä, ulkomaisella jälleenvakuutusyrityksellä, kolmannen maan vakuutusyrityksellä tai monialaomistusyhteisöllä on tytäryrityksinä Suomessa ja vähintään yhdessä muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneita vakuutusyrityksiä, Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan Suomessa toimiluvan saaneeseen vakuutusyhtiöön edellyttäen, että kyseisen vakuutusyritysryhmän lisävalvonta on toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvovan viranomaisen toimesta järjestetty vakuutusyritysryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/78/EY ilmenevien periaatteiden mukaisesti ja että virasto saa kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta kaikki vakuutusyritysryhmän lisävalvontaa varten tarpeelliset tiedot.

4 §

Tämän luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettulla vakuutusyhtiöllä sekä suomalaisella vakuutusomistusyhteisöllä on oltava riittävät sisäisen valvonnan järjestelmät tämän luvun mukaisen lisävalvonnan kannalta oleellisten tietojen tuottamiseksi. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sisäisen valvonnan järjestämisestä.

5 §

Tämän luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun vakuutusyhtiön lisävalvontaa varten yhtiön on laadittava mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan sellaiset vakuutusyhtiön sidosyritykset, jotka ovat vakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä tai ulkomaisia jälleenvakuutusyrityksiä. Lisäksi laskelmassa on otettava huomioon muutkin 2 §:n 4 momentissa tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään kuuluvat yritykset siten kuin ministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Laskelma on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle tilinpäätöstietojen yhteydessä siten kuin virasto tarkemmin määrää.

Ministeriön asetuksella säädetään mukautettun vakavaraisuuslaskelman laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi myöntää vakuutusyhtiölle poikkeuksen mukautettun vakavaraisuuslaskelman laatimisvelvollisuudesta, jos se on toisen suomalaisen vakuutusyrityksen tai suomalaisen vakuutusomistusyhteisön sidosyritys, joka on otettu huomioon osakkaana olevan vakuutusyrityksen tai vakuutusomistusyhteisön mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa. Poikkeus voidaan myöntää vain, jos mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa mukana olevien vakuutusyritysten toimintapääomaan luettavat erät on asianmukaisesti ja Vakuutusvalvontaviraston hyväksymällä tavalla jaettu edellä mainittujen yritysten kesken.

6 §

Tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun vakuutusyhtiön emoyrityksenä olevan suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on laadittava lisävalvontaa varten mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan sellaiset emoyrityksen sidosyritykset, jotka ovat vakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä tai ulkomaisia jälleenvakuutusyrityksiä. Lisäksi laskelmassa on otettava huomioon muutkin 2 §:n 4 momentissa tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään kuuluvat yritykset siten kuin ministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Jos vakuutusyhtiön emoyrityksenä on muu 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu yritys kuin suomalainen vakuutusomistusyhteisö, ryhmään kuuluvan vakuutusyhtiön on laadittava kyseinen laskelma. Laskelma on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle tilinpäätöstietojen yhteydessä siten kuin virasto tarkemmin määrää.

Ministeriön asetuksella säädetään emoyrityksen mukautettun vakavaraisuuslaskelman laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu mukautettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava ainoastaan silloin, kun emoyritys on lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyritysryhmän ylin emoyritys.

7 §

Jos 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun vakuutusyhtiön 5 §:n nojalla laskettu mukautettu vakavaraisuus on negatiivinen, yhtiön on

toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi viraston määräämässä ajassa yhtiön vakavaraisuustilan tervehdyttämissuunnitelma.

Jos 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun vakuutusyhtiön vakavaraisuus 6 §:n mukaisen laskelman perusteella on vaarantunut tai saattaa vaarantua, vakuutusyhtiön emoyrityksenä olevan suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi viraston määräämässä ajassa yhtiön vakavaraisuustilan tervehdyttämissuunnitelma. Jos emoyrityksenä on muu 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu yritys kuin suomalainen vakuutusomistusyhteisö, vakuutusyhtiön on toimitettava tervehdyttämissuunnitelma virastolle.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun tervehdyttämissuunnitelman tulee sisältää:

1) ehdotus toimenpiteistä, jotka tarvitaan vakavaraisuustilan tervehdyttämiseksi;

2) selvitys siitä, millä tavoin ehdotettujen toimenpiteiden arvioidaan vaikuttavan vakuutettuihin etuihin turvaavasti; sekä

3) määräaika, jonka kuluessa tervehdyttämistoimenpiteet on tarkoitus toteuttaa.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tervehdyttämissuunnitelman sisällöstä.

8 §

Vakuutusvalvontaviraston on valvottava liiketoimia vakuutusyhtiön ja vakuutusyhtiön sidosyrityksen, osakasyrityksen ja osakasyrityksen sidosyrityksen välillä.

Lisäksi Vakuutusvalvontaviraston on valvottava liiketoimia vakuutusyhtiön ja sellaisen luonnollisen henkilön välillä, jolla on omistusyhteys vakuutusyhtiössä tai sen sidosyrityksessä, vakuutusyhtiön osakasyrityksessä taikka vakuutusyhtiön osakasyrityksen sidosyrityksessä.

Valvonnassa on erityisesti kiinnitettävä huomiota liiketoimiin, jotka koskevat lainoja, takauksia ja taseen ulkopuolisia sitoumuksia, toimintapääomaan hyväksyttäviä eriä, sijoituksia, jälleenvakuutusliikettä ja kustannusten jakamissopimuksia.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle vähintään kerran vuodessa 1—3 momentissa tarkoitetuista merkittävistä liiketoimista siten kuin virasto tarkemmin

määrää. Jos näiden tietojen perusteella ilmenee, että vakuutusyhtiön vakavaraisuus on tai saattaa olla vaarassa, vakuutusyhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi viraston määräämässä ajassa 7 §:ssä tarkoitettu yhtiön vakavaraisuustilan tervehdyttämissuunnitelma.

9 §

Jos 7 §:ssä tai 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua tervehdyttämissuunnitelmaa ei ole pystytty toteuttamaan Vakuutusvalvontaviraston hyväksymässä määräajassa tai jos suunnitelmaan sisältyvillä toimenpiteillä ei ilmeisesti pystytä turvaamaan vakuutettuja etuja, virasto voi ryhtyä 14 luvussa säädettyihin valvontatoimenpiteisiin 2 §:n 1—3 momentissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä kohtaan.

10 §

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus suorittaa tarkastus lisävalvonnan alaisen vakuutusyhtiön emoyrityksessä ja vakuutusyhtiön emoyrityksen tytäryrityksessä niiden tietojen tarkastamiseksi, joilla saattaa olla merkitystä tässä luvussa säädettyssä lisävalvonnassa.

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus suorittaa tarkastus sellaisen ulkomaisen vakuutusyrityksen Suomessa olevassa emoyrityksessä, tytäryrityksessä ja sidosyrityksessä, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, ja tällaisen vakuutusyrityksen emoyrityksen Suomessa olevassa tytäryrityksessä, jos kyseisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvova viranomainen pyytää tarkastusta lisävalvonnan suorittamiseksi.

Jos Vakuutusvalvontavirasto aikoo tarkastaa toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa sijaitsevaa suomalaisen vakuutusyhtiön sidosyritystä, tytäryritystä, emoyritystä tai lisävalvonnan alaisen vakuutusyhtiön emoyrityksen tytäryritystä koskevia lisävalvonnan kannalta olennaisia tietoja, sen on pyydettävä kyseisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta tarkastuksen suorittamista. Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus suorittaa tarkastus tai osallistua tarkastukseen, jos pyynnön vastaanottanut viranomainen sen sallii.

Jos toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvovalla viranomaisella on tarvetta tarkastaa Suomessa 2 momentissa tarkoitettua yritystä koskevia lisävalvonnan kannalta olennaisia tietoja, sen on pyydettävä Vakuutusvalvontavirastolta tarkastuksen suorittamista. Vakuutusvalvontaviraston on täytettävä pyyntö joko suorittamalla tarkastus itse tai antamalla pyynnön esittäneen viranomaisen osallistua viraston suorittamaan tarkastukseen. Vakuutusvalvontavirasto voi käyttää tarkastuksessa apunaan viraston ulkopuolista tilintarkastajaa tai muuta asiantuntijaa.

11 §

Jos vakuutusyhtiö ei ole toimittanut Vakuutusvalvontavirastolle tässä luvussa säädettyä lisävalvontaa varten tarpeellisia tietoja, vakuutusyhtiön sidosyrityksen, osakasyrityksen tai osakasyrityksen sidosyrityksen on viraston vaatimuksesta toimitettava hallusaan olevat kyseiset tiedot virastolle.

12 §

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, tämän luvun mukaisen lisävalvonnan alaisilla yrityksillä ja niiden sidos- ja osakasyrityksillä on oikeus vaihtaa keskenään lisävalvonnan kannalta oleellisia tietoja.

15 luku

Selvitystila ja purkaminen

1 §

Vakuutusyhtiö, jonka toimilupa on peruutettu, on selvitystilassa ja purettava. Jos toimiluvan peruuttaminen johtuu siitä, että vakuutusosakeyhtiö, jonka koko vakuutus-kanta on luovutettu toiselle vakuutusyhtiölle, ilmoittaa luopuvansa vakuutusliikkeen harjoittamisesta, yhtiö voi kuitenkin jatkaa toimintaansa muuta liiketoimintaa harjoittavana osakeyhtiönä ilman tässä luvussa säädettyä selvitys- ja purkamismenettelyä tehtyään tarvittavat muutokset yhtiöjärjestykseen. Yhtiöjärjestyksen muutos on ilmoitettava rekisteröitäväksi kuuden kuukauden kuluessa toimiluvan peruuttamisesta. Jos yhtiöjärjestyksen muutosta ei ole ilmoitettu rekisteröitäväksi sanotussa ajassa tai jos rekisteröinti on evätty

ja epäämispäätös on saanut lainvoiman, päätös toiminnan jatkamisesta on rauennut. Tässä momentissa tarkoitettulle yhtiöjärjestyksen muutokselle ei vaadita Vakuutusvalvontaviraston vahvistusta.

18 luku

Erinäisiä säännöksiä

10 a §

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 1 luvun 3 §:n 3 momentissa, 4 §:n 1 ja 6 momentissa sekä 4 a §:n 1 ja 3 momentissa, 2 luvun 1 a §:n 2 momentissa, 2 §:n 1 ja 4—6 momentissa sekä 2 a ja 5 a §:ssä, 9 luvun 5 §:ssä, 10 luvun 1 §:n 2 momentissa, 2 §:n 4 momentissa, 3 §:n 3 momentin 7 kohdassa, 4 momentissa sekä 5 momentin 12 kohdassa, 3 a §:n 2—5 momentissa, 4 b §:n 1 momentin 2 kohdassa, 4 c §:n 1 ja 2 momentissa, 5 §:n 2 momentissa ja 14 §:ssä, 11 luvun 4 §:n 3 momentissa ja 7 §:n 2 momentissa, 13 luvun 4 §:ssä, 14 luvun 3 §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 5 a §:n 1 momentissa sekä 7 ja 8 §:ssä, 14 b luvun 5 ja 6 §:ssä sekä 18 luvun 5 §:n 1 momentin 7 kohdassa, 6, 6 a, 6 b ja 7 §:ssä, 8 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2000. Lain 10 luvun 3 c § ja 14 b luvun 4 ja 8 § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä lain 10 luvun 11 §:n 1 ja 2 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran konsernitilinpäätöksen laatimiseen siltä tilikaudelta, joka on kulumassa tämän lain tultua voimaan tai joka alkaa lain voimaantulon jälkeen.

Suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on toimitettava oma tilinpäätöksensä ja konsernitilinpäätöksensä Vakuutusvalvontavirastolle ensimmäistä kertaa siltä tilikaudelta, joka on kulumassa tämän lain tultua voimaan tai joka alkaa lain voimaantulon jälkeen.

Tämän lain 14 b luvun 5 ja 6 §:ssä säädetty mukautettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava ensimmäistä kertaa siltä tilikaudelta

laadittavan tilinpäätöksen yhteydessä, joka on kulumassa 1 päivänä tammikuuta 2001 tai joka alkaa kyseisenä kalenterivuonna.

Ne ministeriön antamat määräykset ja päätökset, joiden antaminen 10 luvun 8 §:n ja

9 §:n 3 kohdan mukaan siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät tämän lain voimaantulon jälkeen edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 950

L a k i**ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 3 §:n 2 momentti ja 56 §:n 2 ja 3 momentti,
muutetaan 2 §:n 1 momentin 9 kohta ja 43 §,
 sellaisena kuin niistä on 2 §:n 1 momentin 9 kohta laissa 637/2000, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

9) *ministeriöllä* tai *asianomaisella ministeriöllä* sosiaali- ja terveysministeriötä.

43 §

Toiminnan tarkastus

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus tarkastaa kolmannen maan vakuutusyhtiön ja

sen tytäryhteisön liikettä ja muuta toimintaa Suomessa. Jos erityistä syytä on, virasto voi ottaa haltuunsa tarkastuksen alaisia asiakirjoja. Yhtiön pyynnöstä niistä on annettava jäljennös yhtiölle maksutta.

Vakuutusvalvontavirasto voi määrätä erityisen asiantuntijan avustamaan virastoa sen toimittamassa tarkastuksessa. Asiantuntijan palkkion vahvistaa virasto, ja se suoritetaan asianomaisen yhtiön varoista viraston määrämällä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

HE 32/2000
 HE 63/2000
 TaVM 22/2000
 EV 128/2000

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY (31998L0078); EYVL N:o L 330, 5.12.1998 s. 1, neuvoston direktiivi 92/49/ETY (31992L0049); EYVL N:o L 228, 11.8.1992 s. 1, neuvoston direktiivi 92/96/ETY (31992L0096); EYVL N:o L 360, 9.12.1992, s. 1

N:o 951

Laki**työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä 25 päivänä huhtikuuta 1997 annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti, 5 § ja 12 §:n 4 momentti, 25 §:n 1 momentti ja 28 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentti laissa 83/1999 sekä 12 §:n 4 momentti ja 25 §:n 1 momentti laissa 640/1997, sekä
lisätään lakiin uusi 1 a § seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 3 §:ää, 2 luvun 2 §:n 1, 2 ja 5 momenttia, 2 a §:ää, 4 §:n 1 momentin 3 kohtaa, 5 §:n 1 ja 5 momenttia, 2 a lukua, 3 luvun 1 a, 3, 4 ja 7 §:ää, 7 luvun 1 a §:n 1 ja 2 momenttia, 2 §:ää, 3 §:n 2 momenttia, 3 a §:ää, 7 §:n 1, 3 ja 4 momenttia, 10 luvun 2, 3 a, 3 b, 4 d ja 7 §:ää, 11 lukua, 12 luvun 1 §:n 2 momenttia ja 4 ja 5 §:ää, 13 lukua, 14 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 momenttia, 5 a §:n 2 momenttia, 5 b ja 6 §:ää, 16 luvun 13 §:n 3 momenttia, 16 a luvun 9 §:n 3 momenttia sekä 10 ja 13—15 §:ää, 16 b luvun 4 §:n 3 momenttia eikä 18 luvun 9 §:n 2 momenttia.

1 a §

Toimivaltainen ministeriö

Tässä laissa ministeriöllä tai asianomaisella

HE 32/2000
 HE 63/2000
 TaVM 22/2000
 EV 128/2000

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY (31998L0078); EYVL N:o L 330, 5.12.1998 s. 1, neuvoston direktiivi 92/49/ETY (31992L0049); EYVL N:o L 228, 11.8.1992 s. 1, neuvoston direktiivi 92/96/ETY (31992L0096); EYVL N:o L 360, 9.12.1992, s. 1

ministeriöllä tarkoitetaan sosiaali- ja terveysministeriötä.

5 §

Omistus vieraalla toimialalla

Työeläkevakuutusyhtiö ei saa ilman Vakuutusvalvontaviraston lupaa hankkia osakeyhtiölain (734/1978) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettua määräämisvaltaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä harjoittavassa yhteisössä, jollei yhteisön toimintaa voida pitää työeläkevakuutusliikkeeseen liittyvänä tai jollei se ole asunto- tai kiinteistöyhteisö.

Työeläkevakuutusyhtiö ei saa yksin eikä yhdessä tytäryhteisöjensä kanssa ilman Vakuutusvalvontaviraston lupaa omistaa yli kymmentä prosenttia osakkeista, jäsenosuuksista tai yhtiöosuuksista eikä yli kymmentä prosenttia kaikkien osakkeiden, jäsenosuuksien tai yhtiöosuuksien tuottamasta äänimäärästä julkisen valvonnan alaisessa luotto- tai rahoituslaitoksessa rahastoyhtiötä lukuun ottamatta.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun omistukseen lasketaan myös sellaiset osakkeet ja niiden tuottama äänimäärä, jotka työeläkevakuutusyhtiö voi optio-oikeuden tai vaihtovelkakirjan nojalla merkitä.

12 §

Johdon erityiset kelpoisuusvaatimukset

Työeläkevakuutusyhtiön toimitusjohtaja tai hänen sijaisensa ei saa olla luotto- tai rahoituslaitoksen, rahastoyhtiön tai toisen työeläkevakuutusyhtiön tai muun vakuutusyhtiön taikka sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yhteisön palveluksessa eikä toimia jonkin edellä mainitun yhteisön tilintarkastajana. Työeläkevakuutusyhtiön toimitusjohtaja tai hänen sijaisensa ei saa olla toisen työeläkevakuutusyhtiön hallintoneuvoston tai hallituksen jäsen.

25 §

Lainan tai vakuuden antaminen

Rahalainan antaminen työeläkevakuutusyhtiön osakkeenomistajalle tai takuuosuuden omistajalle taikka työeläkevakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin kuuluvalla toisella yhteisöllä, työeläkevakuutusyhtiön taikka edellä mainitun toisen yhteisön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenelle taikka toimitusjohtajalle on sallittu vain vakuutusyhtiölain 12 luvun 2 §:ssä ja tässä laissa tarkoitettujen voitonjakokelpoisten varojen rajoissa ja edellyttäen, että lainalla on takaus, jonka on antanut Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saanut talletuspankki, tai

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

muu turvaava vakuus. Sama koskee rahalainan antamista edellä mainitun henkilön aviopuolisolle tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa olevalle henkilölle, henkilön ja hänen aviopuolisonsa tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa olevan henkilön etenevässä tai takenevassa polvessa olevalle sukulaiselle sekä näiden henkilöiden aviopuolisolle tai heihin avioliitonomaisessa suhteessa oleville henkilöille. Vakuuden antaminen on sallittu ainoastaan työeläkevakuutusyhtiön omista ja konserniin kuuluvan yhtiön velvoitteista siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

28 §

Sijoitussuunnitelma

Sijoitussuunnitelmasta on käytävä ilmi, miten työeläkevakuutusyhtiön omistuksista muissa yhteisöissä johtuvia oikeuksia käytetään ja missä määrin ja keneltä työeläkevakuutusyhtiö ostaa 27 §:n 4 momentissa tarkoitettuja palveluja. Suunnitelmassa on myös vahvistettava ne periaatteet, joita on noudatettava myönnettäessä työeläkevakuutusyhtiön muuhun luotonantoon nähden merkittäviä rahalainoja osakkeenomistajille tai takuuosuuden omistajille sellaisessa yhtiössä, joka kuuluu työeläkevakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin tai sen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2000.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 952

L a k i**vakuutusyhdistyslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 5 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 340/2000,
muutetaan 1 luvun 1 a §, 12 luvun 6 a §:n 1 momentin 5 ja 6 kohta sekä 7 §, sellaisina kuin ne ovat mainitussa laissa 340/2000 sekä
lisätään 10 lukuun uusi 4 a §, 12 luvun 6 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 340/2000, uusi 7 kohta, 12 lukuun uusi 6 d § ja lakiin uusi 12 a luku seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 a §

Tässä laissa ministeriöllä tarkoitetaan sosiaali- ja terveystieteiden ministeriötä.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuvelan kattaminen

4 a §

Vakuutusyhdistyksen hallituksen on myös huolehdittava, että yhdistyksellä on sen toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallinta-

järjestelmät. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestämisestä.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

6 a §

Vakuutusvalvontavirasto voi määrätä vakuutusyhdistyksen toiminnan lopetettavaksi, jos:

5) yhdistys ei ole kyennyt sille asetetussa määräajassa suorittamaan 6 b §:ssä tarkoitettussa taloudellisen aseman tervehtyttämisuunnitelmassa tai lyhyen aikavälin rahoitus-suunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä;

HE 32/2000
 HE 63/2000
 TaVM 22/2000
 EV 128/2000

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY (31998L0078); EYVL N:o L 330, 5.12.1998 s. 1, neuvoston direktiivi 92/49/ETY (31992L0049); EYVL N:o L 228, 11.8.1992 s. 1, neuvoston direktiivi 92/96/ETY (31992L0096); EYVL N:o L 360, 9.12.1992, s. 1

6) niissä olosuhteissa, joiden vallitessa yhdistysjärjestys on vahvistettu, on tapahtunut sellaisia muutoksia, ettei yhdistysjärjestystä enää vahvistettaisi, taikka toiminnan aloittamisen edellytykset eivät enää täyty; taikka

7) 12 a luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetun tervehdyttämissuunnitelman laatiminen tai toteuttaminen on laiminlyöty ja laiminlyönti vaarantaa vakuutetut edut tai jos mainituissa lainkohdissa olevan veloitteen laiminlyönti muuten on törkeä.

6 d §

Vakuutusvalvontavirasto voi asettaa asiamiehen valvomaan vakuutusyhdistyksen toimintaa, jos yhdistyksen toiminnassa on ilmennyt vakuutuksenottajien tai vakuutettujen edut taikka yhdistyksen toiminnan jatkuvuuden vakavasti vaarantavia puutteita tai vääriä käytöksiä.

Asiamiehellä on tehtävässään tämän luvun 1, 4 ja 5 §:n mukaiset oikeudet. Lisäksi Vakuutusvalvontavirasto voi asiamiehen esityksestä tarvittaessa kutsua yhdistyksen hallituksen tai hallintoneuvoston kokouksen tai yhdistyskokouksen koolle ilmoittamansa asian käsittelyä varten.

Asiamiehen on täytettävä samat kelpoisuusvaatimukset, jotka vaaditaan sellaiselta Vakuutusvalvontaviraston virkamieheltä, joka osallistuu viraston suorittamiin valvontaja tarkastustehtäviin. Asiamies on tehtävää hoitaessaan soveltuvin osin niiden rikosoikeudellista virkavastuuta ja vakuutusvalvontaa koskevien säännösten ja määräysten alainen, jotka ovat voimassa Vakuutusvalvontaviraston virkamieheen nähden hänen suorittaessaan valvontaja tarkastustehtäviä.

Asiamiehen on annettava Vakuutusvalvontavirastolle tämän määräämät selvitykset. Asiamiehen palkkaedut vahvistaa Vakuutusvalvontavirasto ja ne suoritetaan asianomaisen vakuutusyhdistyksen varoista viraston määräämällä tavalla.

7 §

Päätös tai määräys, joka on annettu jonkin 4—6 tai 6 a—6 c §:ssä, 6 luvun 4 §:ssä, 12 a luvun 7—9 tai 11 §:ssä taikka 13 luvun 2

tai 4 §:ssä olevan säännöksen nojalla, voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

12 a luku

Vakuutusyrittäjäryhmän lisävalvonta

1 §

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua emoyritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jonka Vakuutusvalvontavirasto katsoo tosiasiasa käyttävän määräysvaltaa toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua tytäryritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jossa Vakuutusvalvontavirasto katsoo emoyrityksen tosiasiasa käyttävän määräysvaltaa sekä tällaisen oikeushenkilön tytäryritystä;

3) *omistusyhteydellä* sitä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille syntyy 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus; myös sellainen muu omistususuus, joka luo luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille pysyvän yhteyden ja on tarkoitettu edistämään luonnollisen henkilön taikka oikeushenkilön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen toimintaa, muodostaa omistusyhteyden;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai sellaista oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä;

5) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai sellaista yritystä, jossa oikeushenkilöllä on omistusyhteys;

6) *vakuutusyrityksellä* vakuutusyhdistystä ja vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä sekä niihin rinnastettavaa sellaista ulkomaista vakuutuksenantajaa, joka harjoittaa ensivakuutusta ja jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen;

7) *kolmannen maan vakuutusyrityksellä* ulkomaista vakuutusyritystä, joka harjoittaa ensivakuutusta ja jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen;

8) *ulkomaisella jälleenvakuutusyrityksellä* ulkomaista yritystä, joka harjoittaa pääasiassa jälleenvakuutusta eikä ole 6 ja 7 kohdassa tarkoitettu vakuutusyritys;

9) *vakuutusomistusyhteisöllä* emoyritystä,

jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat vakuutusyrityksiä, ulkomaisia jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä ja joista vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys; sekä

10) *monialaomistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, ulkomainen jälleenvakuutusyritys eikä vakuutusomistusyhteisö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys.

2 §

Vakuutusyhdistykseen, joka on osakasyrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä, ulkomaisessa jälleenvakuutusyrityksessä tai kolmannen maan vakuutusyrityksessä, sovelletaan tämän luvun 4 ja 5 §:n, 7 §:n 1, 3 ja 4 momentin ja 8—12 §:n säännöksiä.

Tämän luvun 6 §:n, 7 §:n 2—4 momentin ja 8—12 §:n säännöksiä sovelletaan vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on vakuutusomistusyhteisö, ulkomainen jälleenvakuutusyritys tai kolmannen maan vakuutusyritys.

Vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, sovelletaan tämän luvun 8—12 §:n säännöksiä.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettu vakuutusyhdistys, sen sidos- ja osakasyritykset sekä osakasyrityksen sidosyritykset muodostavat lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyritysryhmän.

3 §

Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan yritykseen, jos yrityksellä on vain vähäinen merkitys vakuutusyhdistyksen tämän luvun mukaisen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tai kun yrityksen taloudellisen tilanteen sisällyttäminen lisävalvonnan piiriin ei ole vakuutusyhdistyksen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa niistä yleisistä periaatteista, joiden mukaisesti 1 momenttia sovelletaan.

Jos emoyrityksenä olevalla vakuutusomistusyhteisöllä, ulkomaisella jälleenvakuutus-

yrityksellä, kolmannen maan vakuutusyrityksellä tai monialaomistusyhteisöllä on tytäryrityksinä Suomessa ja vähintään yhdessä muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneita vakuutusyrityksiä, Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan suomalaiseen vakuutusyhdistykseen edellyttäen, että kyseisen vakuutusyritysryhmän lisävalvonta on toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvovan viranomaisen toimesta järjestetty vakuutusyritysryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/78/EY ilmenevien periaatteiden mukaisesti ja että virasto saa kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta kaikki vakuutusyritysryhmän lisävalvontaa varten tarpeelliset tiedot.

4 §

Tämän luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettulla vakuutusyhdistyksellä sekä suomalaisella vakuutusomistusyhteisöllä on oltava riittävät sisäisen valvonnan järjestelmät tämän luvun mukaisen lisävalvonnan kannalta oleellisten tietojen tuottamiseksi. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sisäisen valvonnan järjestämisestä.

5 §

Tämän luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun vakuutusyhdistyksen lisävalvontaa varten yhdistyksen on laadittava mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan sellaiset vakuutusyhdistyksen sidosyritykset, jotka ovat vakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä tai ulkomaisia jälleenvakuutusyrityksiä. Lisäksi laskelmassa on otettava huomioon muutkin 2 §:n 4 momentissa tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään kuuluvat yritykset siten kuin ministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Laskelma on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle tilinpäätöstietojen yhteydessä siten kuin virasto tarkemmin määrää.

Ministeriön asetuksella säädetään mukautettun vakavaraisuuslaskelman laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi myöntää vakuutusyhdistykselle poikkeuksen mukautetun

vakavaraisuuslaskelman laatimisvelvollisuudesta, jos se on toisen suomalaisen vakuutusyhtiön tai suomalaisen vakuutusomistusyhteisön sidosyritys, joka on otettu huomioon osakkaana olevan vakuutusyhtiön tai vakuutusomistusyhteisön mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa. Poikkeus voidaan myöntää vain, jos mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa mukana olevien vakuutusyhtiöiden toimintapääomaan luettavat erät on asianmukaisesti ja Vakuutusvalvontaviraston hyväksymällä tavalla jaettu edellä mainittujen yhtiöiden kesken.

6 §

Tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun vakuutusyhtiön emoyhtiönä olevan suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on laadittava lisävalvontaa varten mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan sellaiset emoyhtiön sidosyritykset, jotka ovat vakuutusyhtiöitä, vakuutusomistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyhtiöitä tai ulkomaisia jälleenvakuutusyhtiöitä. Lisäksi laskelmassa on otettava huomioon muutkin 2 §:n 4 momentissa tarkoitettuun vakuutusyhtiöryhmään kuuluvat yritykset siten kuin ministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Jos vakuutusyhtiön emoyhtiönä on muu 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu yritys kuin suomalainen vakuutusomistusyhteisö, ryhmään kuuluvan vakuutusyhtiön on laadittava kyseinen laskelma. Laskelma on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle tilinpäätöstietojen yhteydessä siten kuin virasto tarkemmin määrää.

Ministeriön asetuksella säädetään mukautetun vakavaraisuuslaskelman laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu mukautettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava ainoastaan silloin, kun emoyhtiö on lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyhtiöryhmän ylin emoyhtiö.

7 §

Jos 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun vakuutusyhtiön 5 §:n nojalla laskettu mukautettu vakavaraisuus on negatiivinen, yhdistyksen on toimitettava Vakuutusvalvontavi-

raaston hyväksyttäväksi viraston määräämässä ajassa yhdistyksen vakavaraisuustilan tervehdyttämissuunnitelma.

Jos 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun vakuutusyhtiön vakavaraisuus 6 §:n mukaisen laskelman perusteella on vaarantunut tai saattaa vaarantua, vakuutusyhtiön emoyhtiönä olevan suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi viraston määräämässä ajassa yhdistyksen vakavaraisuustilan tervehdyttämissuunnitelma. Jos emoyhtiönä on muu 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu yritys kuin suomalainen vakuutusomistusyhteisö, vakuutusyhtiön on toimitettava tervehdyttämissuunnitelma virastolle.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun tervehdyttämissuunnitelman tulee sisältää:

1) ehdotus toimenpiteistä, jotka tarvitaan vakavaraisuustilan tervehdyttämiseksi;

2) selvitys siitä, millä tavoin ehdotettujen toimenpiteiden arvioidaan vaikuttavan vakuutettuihin etuihin turvaavasti; sekä

3) määräaika, jonka kuluessa tervehdyttämistoimenpiteet on tarkoitus toteuttaa.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tervehdyttämissuunnitelman sisällöstä.

8 §

Vakuutusvalvontaviraston on valvottava liiketoimia vakuutusyhtiön ja sen sidosyrityksen, osakasyhtiön ja osakasyhtiön sidosyrityksen välillä.

Lisäksi Vakuutusvalvontaviraston on valvottava liiketoimia vakuutusyhtiön ja sellaisen luonnollisen henkilön välillä, jolla on omistusyhteys yhdistyksessä tai sen sidosyrityksessä, yhdistyksen osakasyhtiössä taikka yhdistyksen osakasyhtiön sidosyrityksessä.

Valvonnassa on erityisesti kiinnitettävä huomiota liiketoimiin, jotka koskevat lainoja, takauksia ja taseen ulkopuolisia sitoumuksia, toimintapääomaan hyväksyttäviä eräiä, sijoituksia, jälleenvakuutusliikettä ja kustannusten jakamissopimuksia.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle vähintään kerran vuodessa 1—3 momentissa tarkoitetuista merkittävistä liiketoimista siten kuin virasto tarkemmin määrää. Jos näiden tietojen pe-

rusteella ilmenee, että yhdistyksen vakavaraisuus on tai saattaa olla vaarassa, yhdistyksen on toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi viraston määräämässä ajassa yhdistyksen taloudellisen aseman tervehtytämissuunnitelma.

9 §

Jos 7 §:ssä tai 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua tervehtytämissuunnitelmaa ei ole pystytty toteuttamaan Vakuutusvalvontaviraston hyväksymässä määräajassa tai jos suunnitelmaan sisältyvillä toimenpiteillä ei ilmeisesti pystytä turvaamaan vakuutettuja etuja, virasto voi ryhtyä 12 luvussa säädettyihin valvontatoimenpiteisiin 2 §:n 1—3 momentissa tarkoitettua vakuutusyhdistystä kohtaan.

10 §

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus suorittaa tarkastus lisävalvonnan alaisen vakuutusyhdistyksen emoyrityksessä ja tytäryrityksessä ja yhdistyksen emoyrityksen tytäryrityksessä niiden tietojen tarkastamiseksi, joilla saattaa olla merkitystä tässä luvussa säädettyssä lisävalvonnassa.

Jos Vakuutusvalvontavirasto aikoo tarkastaa toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa sijaitsevaa suomalaisen vakuutusyhdistyksen sidosyritystä, tytäryritystä, emoyritystä tai lisävalvonnan alaisen vakuutusyhdistyksen emoyrityksen tytäryritystä koskevia lisävalvonnan kannalta olennaisia

tietoja, sen on pyydettävä kyseisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutus-toimintaa valvovalta viranomaiselta tarkastuksen suorittamista. Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus suorittaa tarkastus tai osallistua tarkastukseen, jos pyynnön vastaanottanut viranomainen sen sallii.

11 §

Jos vakuutusyhdistys ei ole toimittanut Vakuutusvalvontavirastolle tässä luvussa säädettyä lisävalvontaa varten tarpeellisia tietoja, vakuutusyhdistyksen sidosyrityksen, osakasyrityksen tai osakasyrityksen sidosyrityksen on viraston vaatimuksesta toimitettava hallussaan olevat kyseiset tiedot virastolle.

12 §

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, tämän luvun mukaisen lisävalvonnan alaisilla yrityksillä ja niiden sidos- ja osakasyrityksillä on oikeus vaihtaa keskenään lisävalvonnan kannalta oleellisia tietoja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2000. Lain 10 luvun 4 a § ja 12 a luvun 4 ja 8 § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Tämän lain 12 a luvun 5 ja 6 §:ssä säädetty mukautettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava ensimmäistä kertaa siltä tilikaudelta laadittavan tilinpäätöksen yhteydessä, joka on kulumassa 1 päivänä tammikuuta 2001 tai joka alkaa kyseisenä kalenterivuonna.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 953

L a k i

merimieslain 81 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 7 päivänä kesäkuuta 1978 annetun merimieslain (423/1978) 81 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

81 §

*Työnantajan oikeus saada korvaus valtion
varoista*

Työnantajan oikeus saada korvausta valtiolta 52 §:n 4 momentissa, 53 §:n 3 momentissa ja 54 §:n 3 momentissa tarkoitetuista työntekijän kotimatkasta aiheutuvista kustannuksista raukeaa, jollei niitä ole haettu yhden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana oikeus korvaukseen on syntynyt.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Ennen tämän lain voimaantuloa syntyneeseen työnantajan oikeuteen saada korvausta valtion varoista sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Työnantajan on kuitenkin saatavan raukeamisen uhalla haettava korvausta valtiolta ennen tämän lain voimaantuloa syntyneistä saatavista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 954

L a k i

merimiesten vuosilomalain 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä kesäkuuta 1984 annetun merimiesten vuosilomalain (433/1984) 17 §:n
2 momentti seuraavasti:

17 §

*Vapaiden matkojen kustannukset ja matkojen
järjestäminen*

Edellä 16 §:ssä tarkoitetut matkat järjestää
työnantaja. Työnantajan oikeus saada 1 mo-
mentissa tarkoitetuista kustannuksista kor-
vausta valtiolta raukeaa, jollei niitä ole haettu
yhden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden
päättymisestä, jonka aikana oikeus korvauk-
seen on syntynyt.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2001.

Ennen tämän lain voimaantuloa syntynee-
seen työnantajan oikeuteen saada korvausta
valtion varoista sovelletaan tämän lain voi-
maan tullessa voimassa olleita säännöksiä.
Työnantajan on kuitenkin saatavan raukea-
misen uhalla haettava korvausta valtiolta
ennen tämän lain voimaantuloa syntyneistä
saatavista viimeistään 31 päivänä joulukuuta
2002.

Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 955

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maatilatalouden rakennetuen ja vastaavan yritystoimintaan myönnettävän tuen kohdentamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan maatilatalouden rakennetuen ja vastaavan yritystoimintaan myönnettävän tuen kohdentamisesta 21 päivänä kesäkuuta 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (613/2000) 24 §:n 1 momentin 4 kohta, sellaisena kuin se on maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa 886/2000,
muutetaan 24 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdat, sellaisena kuin ne ovat sanotussa asetuksessa 886/2000 ja
lisätään 28 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

24 §

Turkistarhaus

1) rakennusten laajentamiseen, joka johtuu eläinsuojelulain (247/1996) edellyttämästä minkkien ja kettujen häkkien vaihtamisesta suurempiin. Tuettavan investoinnin johdosta turkistarhan tuotantokapasiteetti ei saa lisääntyä;

3) tarhan ympäröimiseen sellaisella aidalla, jolla voidaan estää eläinten pääsy tarhan ulkopuolelle.

28 §

Eläinten hyvinvointi ja hygienia

Tukea voidaan myöntää investointiin, jossa

Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

minkkien ja kettujen häkit korvataan sellaisilla suuremmilla häkeillä, jotka täyttävät eläinsuojelulaissa (247/1996) ja -asetuksessa tai eläinsuojelulain nojalla annetuissa määräyksissä asetetut edellytykset.

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä marraskuuta 2000.

Tämän asetuksen 24 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 28 §:n 3 momenttia sovelletaan myös tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin. Muutoin hakemuksiin, jotka ovat tulleet vireille ennen tämän asetuksen voimaantuloa, kuitenkin aikaisintaan 3 päivänä huhtikuuta 2000, sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala

N:o 956

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien eläinpalkkioiden hakuajoista vuonna 2001**

Annettu Helsingissä 16 päivänä marraskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee seuraavien Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien eläinpalkkioiden hakuajoja vuonna 2001:

- 1) uuhipalkkio;
- 2) sonni- ja härkäpalkkio;
- 3) emolehmäpalkkio;
- 4) laajaperäistämispalkkio;
- 5) teurastuspalkkio siltä osin kuin on kysymys täydennys-, korjaus- tai kieltäytymisilmoitusten toimittamisesta.

Sonni- ja härkäpalkkio ovat vuonna 2001 hakemisen jälkeiseen tilallapitoaikaan perustuvia palkkioita.

2 §

Uuhipalkkio

Uuhipalkkion haku aika alkaa 5 päivänä helmikuuta 2001. Hakemus palkkion saamiseksi on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 23 päivänä helmikuuta 2001.

Hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 107 vuodelle

2001 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2001 vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella.

3 §

Sonni- ja härkäpalkkio

Sonnipalkkion ja härkäpalkkion (kuohitut sonnit) ensimmäinen palkkiohaku alkaa 19 päivänä maaliskuuta 2001. Hakemus palkkion saamiseksi on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 30 päivänä maaliskuuta 2001.

Sonni- ja härkäpalkkion toinen palkkiohaku alkaa 6 päivänä elokuuta 2001. Hakemus palkkion saamiseksi on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 17 päivänä elokuuta 2001.

Sonni- ja härkäpalkkion kolmas palkkiohaku alkaa 3 päivänä joulukuuta 2001. Hakemus palkkion saamiseksi on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 14 päivänä joulukuuta 2001.

4 §

Sonni- ja härkäpalkkion hakemuslomakkeet

Sonnipalkkiohakemus on tehtävä maa- ja

- Neuvoston asetus (EY) N:o 1254/1999; EYVL N:o L 160, 26.6.1999, s. 21
 Komission asetus (EY) N:o 2342/1999; EYVL N:o L 281, 4.11.1999, s. 30
 Komission asetus (EY) N:o 1042/2000; EYVL N:o L 118, 19.5.2000, s. 4
 Komission asetus (EY) N:o 1900/2000; EYVL N:o L 228, 8.9.2000, s. 25
 Komission asetus (ETY) N:o 3887/92; EYVL N:o L 391, 31.12.1992, s. 36
 Komission asetus (EY) N:o 229/95; EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3
 Komission asetus (EY) N:o 1648/95; EYVL N:o L 156, 7.7.1995, s. 27
 Komission asetus (EY) N:o 2015/95; EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2
 Komission asetus (EY) N:o 1678/98; EYVL N:o L 212, 30.7.1998, s. 23
 Komission asetus (EY) N:o 2801/1999; EYVL N:o L 340, 31.12.1999, s. 29

metsätalousministeriön lomakkeella numero 105 vuodelle 2001 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2001 vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella.

Härkäpalkkiohakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 105C vuodelle 2001 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2001 vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella.

Hakemukseen on liitettävä alkuperäisenä tai jäljennöksenä ajan tasalla oleva nautaeläinluettelo tai nautaeläinluettelon ne sivut, joissa on tiedot hakemuksen kohteena olevista nautaeläimistä.

5 §

Emolehmäpalkkio

Emolehmäpalkkion hakuaika alkaa 7 päivänä kesäkuuta 2001. Hakemus palkkion saamiseksi on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 29 päivänä kesäkuuta 2001.

Hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 106 vuodelle 2001. Tuottajalle hakemuksen tekemiseksi lähetettävä lomake täytetään etukäteen tiedoilla nautaeläimistä, jotka ovat eläintunnisterekisteriin toimitettujen tietojen perusteella palkkiokelpoisia. Tuottajan on tarkastettava esitetyt tiedot, korjattava niissä olevat virheet esitetyille lomakkeelle ja eläintunnisterekisteriin sekä merkittävä lomakkeeseen ne eläimet, joista tuottaja hakee palkkiota. Tuottajan on lisättävä lomakkeeseen tiedot niistä esitetyistä tiedoista puuttuvista palkkiokelpoisista eläimistä, joista tuottaja hakee palkkiota. Lisäksi tuottajan on merkittävä lomakkeeseen niiden eläinten kokonaismäärä, joista tuottaja hakee palkkiota. Merkittäessä lomakkeeseen hiehojen kokonaismäärä on meneteltävä siten kuin siitä nautanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999, jäljempänä *markkinajärjestelyasetus*, 6 artiklan 2 kohdassa säädetään.

Hakemukseen on liitettävä alkuperäisenä tai jäljennöksenä ajan tasalla oleva nautaeläinluettelo tai nautaeläinluettelon ne sivut, joissa on tiedot hakemukseen lisätyistä nautaeläimistä.

6 §

Laajaperäistämispalkkio vuoristoalueen lypsylehmistä

Vuoristoalueen lypsylehmistä maksettavan laajaperäistämispalkkion hakuaika alkaa 2 päivänä toukokuuta 2001. Hakemuksessa lueteltuja lypsylehmiä koskevilta osin hakemus on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2001.

Hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 154 vuodelle 2001. Tuottajalle hakemuksen tekemiseksi lähetettävä lomake täytetään etukäteen tiedoilla eläimistä, jotka ovat eläintunnisterekisteriin toimitettujen tietojen perusteella palkkiokelpoisia. Tuottajan on tarkastettava esitetyt tiedot, korjattava niissä olevat virheet esitetyille lomakkeelle ja eläintunnisterekisteriin sekä merkittävä lomakkeeseen ne eläimet, joista tuottaja hakee palkkiota. Tuottajan on lisättävä lomakkeeseen tiedot niistä esitetyistä tiedoista puuttuvista palkkiokelpoisista eläimistä, joista tuottaja hakee palkkiota. Lisäksi tuottajan on merkittävä lomakkeeseen niiden eläinten kokonaismäärä, joista tuottaja hakee palkkiota.

Hakemukseen on liitettävä alkuperäisenä tai jäljennöksenä ajan tasalla oleva nautaeläinluettelo tai nautaeläinluettelon ne sivut, joissa on tiedot hakemukseen lisätyistä nautaeläimistä.

7 §

Laajaperäistämispalkkio

Nautaeläimistä, joista myönnetään sonni-, härkä- tai emolehmäpalkkiota, sekä nautaeläimistä, jotka on lueteltu 6 §:ssä tarkoitetussa hakemuksessa, voidaan hakemuksesta myöntää laajaperäistämispalkkio. Laajaperäistämispalkkiota haetaan pinta-aratukihakemukseen sisältyvällä lomakkeella numero 101B, joka on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2001. Pinta-aratukihakemuksessa ilmoitetaan myös rehuala.

Palkkiokelpoisuuden edellytyksistä säädetään markkinajärjestelyasetuksen 13 artiklas-

sa sekä naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2342/1999, erityisesti asetuksen 32 ja 33 artiklassa.

8 §

Teurastuspalkkion täydennys-, korjaus- ja kieltäytymisilmoitusten toimitusajat

Teurastuspalkkion täydennys-, korjaus- ja kieltäytymisilmoitukset aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2001 ja viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2001 teurastetuista palkkiokelpoisista nautaeläimistä on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 8 päivänä kesäkuuta 2001.

Teurastuspalkkion täydennys-, korjaus- ja kieltäytymisilmoitukset aikaisintaan 1 päivänä toukokuuta 2001 ja viimeistään 31 päivänä elokuuta 2001 teurastetuista palkkiokelpoisista nautaeläimistä on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 12 päivänä lokakuuta 2001.

Teurastuspalkkion täydennys-, korjaus- ja kieltäytymisilmoitukset aikaisintaan 1 päivänä syyskuuta 2001 ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001 teurastetuista palkkiokelpoisista nautaeläimistä on toimitettava 9 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 8 päivänä helmikuuta 2002.

9 §

Palkkiohakemusten toimittaminen

Hakemukset uuhi-, sonni-, härkä-, emoleh-

Helsingissä 16 päivänä marraskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

mä- ja laajaperäistämispalkkioiden saamiseksi sekä teurastuspalkkion täydennys-, korjaus- ja kieltäytymisilmoitukset (*palkkiohakemus*) on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatilatalouskeskus sijaitsee. Jos tilalla ei ole talouskeskusta, palkkiohakemus toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa tilan pelloista sijaitsee.

Palkkiohakemuksen mukana on toimitettava tarvittavat liitteet.

Postitse toimitettu palkkiohakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos hakemuksen sisältävä postilähetys on viimeistään viimeisenä hakupäivänä leimattu postissa toimivaltaiselle maaseutuelinkeinoviranomaiselle osoitettuna.

10 §

Myöhästyneenä toimitettu hakemus

Myöhästyneenä toimitetun palkkiohakemuksen perusteella myönnettävästä palkkiosta tehdään vähennykset sen mukaan kuin tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 8 artiklassa säädetään.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä marraskuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Olli-Pekka Peltomäki

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 949—956, 3 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2000

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904